

Čís. 17188.

Soukromí zaměstnanci (zák. č. 154/1934 Sb. z. a n.).

Preklusivní šestiměsíční lhůta (§ 40 uved. zák.) neplatí, domáhá-li se zaměstnanec na zaměstnavateli nároku na plnění ze služební smlouvy, ježto nedošlo k platnému zrušení služební smlouvy výpovědí.

(Rozh. ze dne 19. ledna 1939, Rv I 1614/38.)

Žalobce, který zastával u žalovaného sdružení úřad tajemníka a byl dne 29. října 1936 vypověděn, se na žalovaném sdružení domáhá žalobou došlou soudu dne 20. října 1937, že služební poměr trvá a že žalované sdružení je povinno zaplatiti žalobci 67.090 Kč s přísl. N i ž š í s o u d y zamítly žalobu.

N e j v y š š í s o u d zrušil napadený rozsudek a vrátil věc odvolacímu soudu k dalšímu jednání a novému rozhodnutí.

D ů v o d y:

Odvolací soud zamítl žalobcovo odvolání jen proto, že v žalobě jest uplatněn nárok, kterého by se byl žalobce musil na soudě domáhati v šestiměsíční lhůtě stanovené § 40 zák. č. 154/1934 Sb. z. a n. Dovolání právem vytýká mylnost tohoto právního názoru odvolacího soudu, doličujíc, že v souzeném sporu jde o nárok ze smlouvy služební a nikoli o náhradu za neodůvodněné předčasné propuštění a že proto neplatí pro domáhání se žalobního nároku preklusivní lhůta § 40 uvedeného zákona. Žalobce dovozoval v žalobě a později za ústního jednání před prvním soudem, že nebyl platně vypověděn, že jeho služební poměr trvá a že má ze služební smlouvy nárok na částku vymáhanou žalobou. Z jeho přednesu vyplýval tudíž právě opak toho, co předpokládá ustanovení § 40 zák. č. 154/1934 Sb. z. a n., neboť v žalobě podle přednesu žalobcova byly uplatňovány nároky z trvajících služební smlouvy a nikoli ze zrušené služební smlouvy. Je-li tomu tak, nelze v souzeném sporu užití pro zamítnutí žaloby ustanovení § 40 zák. č. 154/1934 Sb. z. a n. a jestliže odvolací soud použil řečeného předpisu, posoudil věc mylně po právní stránce (srov. rozh. č. 16491 Sb. n. s.). Dovolací soud nemůže však rozhodnouti ihned ve věci samé, ježto se odvolací soud pro svůj mylný právní názor neobíral vůbec otázkou, zda žalobcův služební poměr byl platně zrušen, a neučinil potřebná skutková zjištění, podle kterých by o tom mohlo býti dovolacím soudem rozhodnuto. Pro neúplnost odvolacího řízení musil býti rozsudek odvolacího soudu zrušen podle § 35, druhého odstavce, zák. č. 131/1931 Sb. z. a n. a věc musila býti vrácena odvolacímu soudu.